

Zabíjačkový týden

V **pondělí** hned po ránu zazvonil zvonek. Sousedka z vedlejšího domu podala Božence náramně voňavý košík! Přisahal bych, že jsem ho cítil už od včerejška, protože sousedka povídala, že se vrátila ze zabíjačky v neděli. A co teprve, když Boženka odhrnula utěrku. Jitrnice se tiskly k jelítkům, polévka byla až po okraj sklenice, ovar se usmíval vedle tlačenky a škvarky v ubrousku se promíchaly s játry. Boženka řekla jen: „Jejda, Emilku, tohle bude týden, jak se patří!“

V **úterý** přišla jako první na řadu polévka. Silná, horká a voňavá tak, že bych si po ní troufnul i na toho vlčáka z druhé ulice. I Božence moc chutnala, dala si do ní vařené kroupy a přikusovala chleba. Bylo nám blaženě, oba jsme si lehli a pospávali jsme až do večera. A pak jsme si ohřáli zbytek polévky a dospali to až do rána.

Ve **středu** Boženka vzala jelítka a jitrnici a dala je do trouby. „Upečené budou moc dobré,“ řekla slavnostně a zapnula troubu. Věřil jsem jí. Vůně byla už od začátku náramná, musel jsem hlídat u trouby, aby ani obláček vůně neodešel neprozkoumaný. A když Boženka rozdělila dobroty na svůj talíř a mně dala do misky, běhal jsem kolem stolu jako řetězový kolotoč. Boženka věděla, že bych to snědl ještě horké, tak mě nechala čekat. Stálo to za to! Bylo to tak dobré, na jazyku se mi to rozplývalo. Nic jsem nekousal, jen jsem polykal. Jazyčkem jsem vylízal všechno uvnitř a možná i zvenku.

Ve **čtvrtek** byl játrový den. Boženka opekla játra na cibulce. Sobě si přidala pár brambor omaštěných sádlem a mně je nakrájela do misky a přidala vařené těstoviny. Odpoledne jsme šli na procházku a já chtěl zkontrolovat vlčáka za plotem. Jestli na mě bude zase štěkat, tak se přidám také. Ani se neukázal. Tak jsem mu označoval plot, aby o mně věděl.

V **pátek** jsme si pochutnali na ovaru. Boženka ho nakrájela na tenké plátky, přidala cibuli a chléb. Mně do misky ke kousku ovaru přidala i zbytek jater ze včerejška. A zatímco ona vzpomínala, jak jako malá dostala první kousek ovaru na zabíjačce u strýčka, já jsem čistil jazyčkem misku. Měl jsem úplně plné břicho. Kdyby mi Boženka nabídla piškot, tak bych si ho snad ani nevzal. Co to říkám? Vzal bych si ho, vzal, ale schoval bych si ho do pelíšku až na později.

V **sobotu** Boženka vytáhla na stůl tlačenku. Leskla se skoro jako louže po dešti. Boženka si ji ozdobila nakrájenou cibulí a nalila na ni ocet. Ten já nemám rád! Naštěstí i na mě zbyl plátek, který mi Boženka nakrájela. To jsem si pochutnal - kousky masa a rosol, který hned vklouzl do krku. Tuším, že tlačenka bude moje nová slabost.

V **neděli** se u nás rozvoněly škvarky! Boženka si namazala chléb sádlem a posypala ho škvarky. Dostal jsem také na ochutnání. Pěkně to křupalo. Boženka se usmívala, hladila mě po hlavě a šeptala: „To byl týden, vid’?“ A já souhlasně štěknul a zavrtěl ocáskem. Takovýhle týden je jen jeden do roka.